

POSTANOWIENIE

30 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Jurkowska-Chocyk

na posiedzeniu niejawnym 30 kwietnia 2026 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa Banku spółki akcyjnej w W.
przeciwko O.G.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej O.G.
od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku
z 18 lutego 2025 r., III Ca 53/24,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 21 listopada 2023 roku Sąd Rejonowy Gdańsk Południe w Gdańsku zasądził od pozwanego O.G. na rzecz Banku spółki akcyjnej w W. 53 269,50 zł wraz z odsetkami za opóźnienie w wysokości czterokrotnej stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, z ograniczeniem do odsetek maksymalnych za opóźnienie od 16 marca 2023 roku do dnia zapłaty (pkt 1) i orzekł o kosztach postępowania (pkt 2).

Wyrokiem z 18 lutego 2025 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku oddalił apelację pozwanego i orzekł o kosztach postępowania odwoławczego.

Pozwany wniósł skargę kasacyjną, w której zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w całości. We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał się na istotne zagadnienie prawne, jakim jest ważność umów

zawieranych na odległość poprzez elektroniczne kanały dostępne bez dalszej prawidłowej weryfikacji podmiotów składających oświadczenia woli poza kodami dostępowymi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Nakładając na skarżących obowiązek wskazania i uzasadnienia oznaczonej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ustawodawca zmierzał do zagwarantowania, że skarga kasacyjna, nadzwyczajny środek zaskarżenia prawomocnych orzeczeń, będzie pełnił przypisane jej funkcje publicznoprawne. Ograniczenie przesłanek do czterech ma więc zapewnić, że przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne, a skarga kasacyjna nie stanie się instrumentem wykorzystywanym w każdej sprawie.

Powołanie się na istotne zagadnienie prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) wymaga sformułowania problemu prawnego i uzasadnienia, że ma on precedensowy (nowy) charakter lub znaczenie dla rozwoju prawa. Problem ten powinien odnosić się do konkretnych przepisów prawa i zostać ujęty w sposób abstrakcyjny, a zarazem wiązać się z rozpoznawaną sprawą; konieczne jest przy tym wskazanie argumentów, które prowadzą do jego rozbieżnych ocen (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 10 kwietnia 2014 r., IV CSK 623/13, z dnia 2 grudnia 2014 r., II CSK 376/14, z dnia 9 kwietnia 2015 r., V CSK 547/14).

Bliższa analiza skargi kasacyjnej wykazała, że w sprawie nie występuje istotne zagadnienie prawne w przyjętym wyżej rozumieniu.

Wywody wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, w zestawieniu z zarzutami skargi i przedmiotem postępowania przed Sądami *meriti*, dotyczyły konsekwencji zawarcia umowy pożyczki w formie elektronicznej, przy czym skarżący nie skonkretyzował przepisu prawnego, z którym łączy przedstawione na wstępie zagadnienie prawne. Powołał się jedynie na publikację Rzecznika Praw Obywatelskich i dwa orzeczenia sądów powszechnych, nie przedstawiając ich szerszej analizy. Skarżący nie przeprowadził wywodu juretrycznego, który świadczyłby o nieważności lub abuzywności postanowień umowy zawartej przez strony. Pozwany pominął zarazem, że w świetle dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych, które wiążą Sąd Najwyższy w postępowaniu kasacyjnym, dobrowolnie udzielił osobom trzecim nieograniczonego dostępu do swojego rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego, co skutkowało powstaniem zobowiązania względem powodowego banku.

W tym stanie rzeczy nie można przyjąć, że skarżący skutecznie powołał się na istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Agnieszka Jurkowska-Chocyk

A.G.

[SOP]